

миѣнието на народа, и изборитѣ въ 1879 г. испратили въ София оппозиционенъ кабинетъ, гдѣто, отъ 170 депутата, министерството — имало не повече отъ 30 гласа: слѣдъ десетъ дѣна сесията била затворена, а кабинета распръснатъ. При всичкитѣ настоявания на министерството, които биле употребени въ врѣме на изборитѣ, новата камъра, която се събрала въ София на 4 априлий 1880 г., била йоще по оппозиционна, отколкото прѣдишната. Княза билъ принуденъ да устжи прѣдъ волята на страната, и той се съгласилъ за съставянieto министерство, което било явно либерално и на чело на което се намирали двама достойни и много извѣстни на народа лица: Драганъ Цанковъ и Петко Каравеловъ.

Обаче, консерваторитѣ не считали себе си побѣдени. Тий убѣждавали князя, че либералното министерство вреди страната вътрѣ, а йоще повече отвънъ, задграница, и му споменували за господарственъ прѣвратъ. Тоя прѣвратъ се извърши на 27 май 1881 г. подиръ двѣ години слѣдъ обнародването на търновската конституция и въ онова врѣме, когато йоще не можало да се опрѣдѣлятъ, въ дѣйствителность, нейнитѣ резултати. Княза поискалъ отъ извънредното, отъ него свикано, събрание, седемъ годишни пълномощия и право да прѣдприеме прѣглеждане на конституцията.

Русския генералъ Ернротъ, военния министръ, сполучилъ, при помощта на жандаритѣ и специалнитѣ комиссари, да унищожи съвършенно свободнитѣ избори. Либералитѣ, които се прѣслѣдвали като звѣрове, се въздържали отъ подаване гласове. Русския генераленъ консулъ, Хитрово, донесълъ соизволение отъ русското правителство. При всичко това, нѣколко либерали биле избрани, и между тѣхъ твърдѣ достойния човѣкъ Балабановъ, билъ избранъ отъ София. Либералитѣ биле исключени изъ събранието отъ президента.

По наташното управление било възпроизведение управлението на Наполеона III въ Франция послѣ 2 декемврий: въ дѣйствителность, то било деспотизмъ, скритъ подъ тънкото було на конституционализма. Въесто сенатъ билъ образованъ